

[Freddy Madson.]

hvervsliv og samtidig til opnåelse af et mere menneskeligt europæisk samfund.“

Bortset fra de pæne ord om det menneskelige samfund, som vel alle kan tilslutte sig, er det altså klart, at hovedmålet er det dynamiske europæiske erhvervsliv.

Han siger videre i sin rapport:

„Mange problemer i forbindelse med den generelle politik på det videnskabelige område som f. eks. diskussionen om videnskabens offentlige finansiering og frihed, forholdet mellem forskning og undervisning på universiteterne, tendensen til en stærkere demokratisering af den politiske beslutningsproces på det videnskabelige område og i den videnskabelige forskning drøftes i medlemsstaterne“.

Ja vist, det drøftes i medlemsstaterne, det var derfor, jeg gav hr. K. Helveg Petersen ret, men det er faktisk den debat, vi er i gang med, og som sædvanlig viser vi vores vilje til også på det område at være overordentlig forekommende over for de vink, der gives fra De europæiske Fællesskaber.

Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren, at hvis hun nøjere vil studere, hvad jeg faktisk har sagt, så har jeg ikke påstået, at de langvarigt uddannede ikke skulle have ansættelse i den private sektor. Det ville være en noget mærkværdig opfattelse, så længe vi lever i et privatkapitalistisk samfund. Men hvad jeg har sagt, og hvad jeg stadig mener er det afgørende forkerte sigte i det, der her lægges op til, er, at uddannelserne først og fremmest skal indrettes efter, at det er det private erhvervslivs behov, der skal tilgodeses, at man altså vil målrette uddannelserne i retning af at tilgodese, hvad det private erhvervsliv ønsker. Det er da klart, at man må have de færdigheder og de kundskaber, man skal bruge i det erhverv, man eventuelt får, men det er lige så nødvendigt, at uddannelserne indrettes således, at de samtidig giver for det første den brede udvikling af erkendelsen, der er nødvendig i det samfund, vi lever i, og dernæst de muligheder, som menneskene skal have for også at leve et rigt liv uden for det erhverv, som de er tvunget til at eksistere af.

Så vil jeg gerne notere med tilfredshed, at den eneste her i debatten i dag, som har taget den gamle traven om marxismen på universiteterne op, er hr. Chr. Christensen.

Det eneste, han havde at fremføre, var igen Erling Olsen og alt det, vi hørte sidste gang, og det er der svaret på, men jeg noterer dette med tilfredshed, fordi det viser den armod i kilderne, man faktisk har, når man skal føre den ting frem.

Så til slut til hr. Bendix og andre, som har talt om, at det var nødvendigt at ændre på styrelsesloven, ja, hr. Bendix fremførte et citat, der rent ud siger, at så længe studenterne vil indrette sig efter det, der er gældende på bjerget, kan de godt have medbestemmelse, men ellers må det afskaffes, vil jeg sige, at i et samfund, hvor kun 5 pct. fra den laveste sociale klasse kommer på de højere uddannelsessteder — 95 pct. kommer fra den del af befolkningen, der er stærkest i vores land — må det faktisk være en eventyrlig falliterklæring over for sine egne unge at skulle sige, at i dette det bedste og frieste af alle samfund er man ikke i stand til at styre sin egen ungdom så meget, at man kan give dem 50 pct. medbestemmelse.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om at ville søge handelsskolen sidestillet med andre skoleformer med hensyn til at få stillet bøger til rådighed. Jeg tror imidlertid, at det haster med en ligestilling i denne sag, især hvis man — og det har jeg egentlig forstået er regeringens indstilling — tilstræber en vis ændring af det studiemæssige tyngdepunkt.

Ministerens gjorde et par bemærkninger om de alternative læreruddannelser. Jeg skal ikke her knytte mange yderligere bemærkninger til dette spørgsmål, men bare udtale et ønske om, at der må komme noget positivt ud af det, om end det ikke ligefrem vil ske her og nu, så dog inden for en overskuelig fremtid, og at det også må få et mere konkret indhold. Så kan vi jo håbe på, at der kommer noget positivt ud af det. Jeg tror i høj grad, man har behov for i et samfund, hvor strukturen har ændret sig meget kraftigt og formentlig også i den nærmeste fremtid vil ændre sig meget kraftigt, at søge nye veje.

Hr. Tråff gjorde nogle bemærkninger til mig, som jeg, hvis jeg skal være helt ærlig, ikke rigtig forstod meningen med. Enten har hr. Tråff ikke hørt, hvad jeg sagde, eller også har han ikke forstået, hvad det egent-